

de Ejendomme, hvis Værdi ligger under 6000 Kr. Man kan efter Lovforslaget godt i Regulativet bestemme, at den samme Ydelse skal svares af alle Ejendomme indtil 6000 Kr., og atter igen den samme Ydelse fra over 6000 til 12000 Kr. inklusive o. s. v. Naar man indskrænker de snekastningspligtiges Antal saa stærkt, som Lovforslaget gør, frygter jeg derfor for, at det vil føre til, at man kommer til at tage dem, der ere lige over den snekastningspligtige Grænse, for stærkt med og kommer til at paalægge dem alt for store og trykkende Byrder, og det vilde være meget uheldigt. Jeg har ikke noget imod, om der skulde være almindelig Tilslutning for den Anskuelse, at det bestemtes, at Indsiddere og dermed ligestillede skulle have Betaling for det Snekastningsarbejde, de komme til at præstere, men jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning, at dersom man enten helt fritager dem for Snekastningspligt eller bestemmer, at de skulle have Betaling ogsaa for den første Dags Arbejde, kan det i Praksis medføre, at mange af dem ikke beholde deres kommunale Valgret, men i og for sig skal jeg ikke modsætte mig, at disse Folk faa Betaling. Men jeg tror lige som den ærede sidste Taler, at man nødvendig skal gaa til at indskrænke de snekastningspligtiges Antal, man skal tage de flest mulige med paa Fortegnelsen, ogsaa af det Hensyn, som den ærede sidste Taler nævnte, at naar det kniber, og man ikke kan faa Sneen bort uden Tilsigelse af Mandskab for Betaling efter § 10, saa kan man jo ikke tilkalde andre end dem, der ere opførte paa Fortegnelsen. Det er imidlertid Forhold, der kunne overvejes i det Udvalg, jeg hører der skal nedsættes, og jeg anbefaler i øvrigt Lovforslaget til hurtigt og velvillig Fremme.

Rasmussen-Vanddamgaard: Jeg deler fuldt ud de to ærede sidste Taleres Betragtning, at den Revision af Loven af 1891 som her foreslaas, er nødvendig af Hensyn til de ny Skattelove, der bleve vedtagne i Fjor. Hvis Forslaget nu alene indskrænkede sig til en Revision, var der ingen Grund til at opholde sig videre derved. Det Grundlag, hvorpaa Loven af 1891 hviler, tror jeg har vist sig ret tilfredsstillende, man har ikke i Almindelighed hørt Klager over de Principper, hvorefter Snekastningsbyrden er bleven paalignet. Enheden har jo været 1 Td. Hartkorn, 3—5000 Kr.s Assurance Værdi og 1 à 2 Mands Folkehold. Nu gaar man over til

en anden Enhed, og jeg tror, at Ministeren her har truffet det rette. Selvfølgelig vil man kunne disputere om Tab, og det skulde jo ogsaa være mærkeligt, hvis man ikke gjorde det. Jeg hørte nylig, at det ærede Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) sagde, at den ny Ordning vil komme til at influere noget paa Antallet af de snekastningspligtige, men det vil dog ikke finde Sted i saa høj Grad, at der er Grund til at opholde sig derved. Jeg skal derfor straks gaa over til Brændpunktet, om jeg maa kalde det saaledes; § 4, der indeholder Ændringerne til Lovens § 8. Det er ikke af de Spørgsmaal, som sætte Sindene i stærk Bevægelse, men der er dog et Forhold, som jeg mener bør paatales. Hvorfor Ministeren har ophævet Forpligtelse til Snekastning for en vis Klasse af Medborgere, forstaar jeg ikke rigtig, det kan jo ikke være, fordi de hidtil have ydet for meget Arbejde, idet hele deres Ydelse har indskrænket sig til en Dag om Aaret. Det kan heller ikke være, fordi de have stillet Krav om at blive fri for Snekastningsbyrden, tværtimod, de ville gerne være med. Jeg tænker mig, at det er gjort, fordi Udviklingen gaar i den Retning, at man skal fritage de mindst besiddende eller de mindst bemidlede. Dertil kan jeg vel i Almindelighed slutte mig, men jeg vil dog sige, at de jo have lige saa stor Interesse som andre i, at Vejene blive gjorte farbare. Nu ved jeg meget vel, at der staar i § 11, at Sogneraadet kan helt eller delvis fritage dem, men hvorledes vil det gaa? Der vil blive øvet et Tryk paa Sogneraadene derved, at man i nogle Kommuner fritager dem og i andre Kommuner belaster dem for denne Ydelse. Det vil have til Følge, at ogsaa de Kommuner, som kunde ønske at blive ved det bestaaende, blive nødsagede til at fritage dem. Der vil med andre Ord opstaa en indbyrdes Konkurrence, som jeg mener er uheldig. Jeg vilde meget anbefale at blive ved det bestaaende paa dette Punkt, men det vil der jo kunne forhandles om i det Udvalg, hvortil Lovforslaget vil blive henvist, og jeg slutter derfor med at anbefale det til hurtigt Fremme.

Vestergaard-Gjottrup: Jeg kan ligesom de foregaaende Talere udtale min Tilslutning til det ny Fordelingsgrundlag, som her er foreslaaet. Det er vist fuldstændig rigtigt, og det har der heller ikke været gjort nogen Indvending imod. Det, som der nærmest er gjort Indvending mod, er Bestemmelserne i § 4. Det har ogsaa